

г-на Селимински, но ако и да е много родолюбивъ и добъръ елинистъ, предполагамъ, че е отъ противната страна (т. е. гръкофилската!). Зная, че застигналъ вече на възрастъ не могатъ да изучаватъ бащиния си езикъ; желателно би било, обаче, да знаятъ истината и да възврнатъ младежъта въ правия пътъ на учението. Казаниятъ господинъ ми пише напоследъкъ отъ Атина, между другото, че тамъ пристигнали за обучение осемъ млади българи. Зарадвахъ се, презарадвахъ се за тъхната ревностъ. Но отъ друга страна се нажалихъ отъ сърдце, както съобщихъ и на самия Селимински, че тъ нѣма да бѫдатъ по никой начинъ полезни на отечеството си. Тъ или трѣба да останатъ въ Елада, или да се настанятъ търговци, за каквito пъкъ е безполезно извѣнредното образование. Само възпитаните въ Русия могатъ по разни начини да станатъ полезни на народаси, и нека всѣки родолюбецъ да пресмѣтне това нѣщо както подобава“.

Сѫщите съображения, споменувайки пакъ Селимински, Априловъ повтаря и въ току-що печатаната си тогава книга Денница (1841), гдето изрично твърди, че изтъквалъ колко полезно е щъло да бѫде, ако Селимински билъ заминалъ отъ Букурещъ на северъ, за Русия, а не на югъ, за Гърция. Само въ Русия българитѣ могли да усвояватъ добре стария си езикъ и създадать своя писменостъ, понеже само въ тази страна се полагали грижи за проучването на всички славянски езици и древности. Априловъ пише дословно: „Просвѣщенный Болгаринъ, уроженецъ города Сливна, г. Иванъ Селиминскій, въ письмахъ своихъ изъ Аѳинъ увѣдомляетъ меня, что онъ прибыль въ классическую землю, Аѳины, окончиваетъ курсъ медицины, и имѣеть попеченіе о восьми юношахъ, Болгарахъ, изъ коихъ трое уроженцы Тернова, а прочие другихъ мѣсть Болгаріи. „Сии юноши, пишеть онъ, учатся въ Аѳинской гимназіи Эллинскому, Латинскому и Французскому языкамъ, чтобы впослѣдствіи быть полезными своему отечеству“. Не грекоманія ли повлекла ихъ туда?“ И по-нататъкъ, въ книгата си: „Г. Селиминскому отвѣчалъ я 20 октября 1840 года. Между прочимъ объяснилъ я мое сожалѣніе о томъ, и замѣтилъ, что, ни мало не оспоривая у Аѳинскихъ учебныхъ заведеній (хотя еще и новоучрежденыхъ) совершенства въ преподаваніи; я нахожу, что приготовленные имъ